

Streszczenie decyzji Komisji**z dnia 22 stycznia 2019 r.****dotyczącej postępowania na mocy art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i art. 53 Porozumienia EOG****(AT.40049 – MasterCard II)***(notyfikowana jako dokument nr C(2019) 241 final)***(Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2019/C 185/07)

Dnia 22 stycznia 2019 r. Komisja przyjęła decyzję dotyczącą postępowania przewidzianego w art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz w art. 53 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym. Zgodnie z przepisami art. 30 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003⁽¹⁾ Komisja podaje niniejszym do wiadomości nazwy Stron oraz zasadniczą treść decyzji, wraz z informacjami na temat wszelkich nałożonych kar, uwzględniając jednak uzasadnione prawo przedsiębiorstw do ochrony ich tajemnic handlowych.

1. WPROWADZENIE

- 1) Decyzja skierowana jest do spółek MasterCard Incorporated, MasterCard International Incorporated i MasterCard Europe SA (zwanych łącznie „MasterCard”), które obsługują system kart płatniczych MasterCard.
- 2) MasterCard Incorporated ma swoją siedzibę statutową w stanie Delaware (Stany Zjednoczone Ameryki) i jest spółką dominującą spółek zależnych MasterCard International Incorporated i MasterCard Europe SA. MasterCard International Incorporated jest spółką o charakterze niekomercyjnym, która ma swoje biura w Wilmington, stan Delaware, Stany Zjednoczone Ameryki. Jej członkami są banki i dostawcy usług płatniczych, którzy są agentami rozliczeniowymi lub wydawcami kart lub pełnią obie te funkcje. MasterCard Europe SA jest w pełni skonsolidowaną jednostką zależną MasterCard Incorporated.
- 3) Decyzja ustanawia, że zasady MasterCard dotyczące transgranicznego świadczenia usługi acquiringu stanowiły naruszenie art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („Traktat”) i art. 53 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym („Porozumienie EOG”).

2. OPIS SPRAWY**2.1. Procedura**

- 4) W dniu 9 kwietnia 2013 r. Komisja wszczęła postępowanie przeciwko MasterCard.
- 5) W dniu 9 lipca 2015 r. Komisja przyjęła pisemne zgłoszenie zastrzeżeń, na które MasterCard odpowiedziało na piśmie w dniu 21 kwietnia 2016 r. W dniu 6 maja 2016 r. MasterCard przedstawiło zaktualizowaną odpowiedź.
- 6) W dniu 31 maja 2016 r. MasterCard złożyło ustne wyjaśnienia na spotkaniu wyjaśniającym, podczas którego przedstawiło swoje argumenty.
- 7) W dniu 3 grudnia 2018 r. MasterCard przedłożyło podpisaną propozycję ugodową, uznając fakt naruszenia i swoją odpowiedzialność na okres objęty decyzją.
- 8) Komitet Doradczy ds. Praktyk Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominujących wydał w tym zakresie pozytywną opinię w dniu 17 stycznia 2019 r.
- 9) Komisja przyjęła decyzję w dniu 22 stycznia 2019 r.

2.2. Adresaci decyzji i czas trwania naruszenia przepisów

- 10) Spółki MasterCard Europe SA, MasterCard Incorporated i MasterCard International Incorporated naruszyły art. 101 TFUE i art. 53 Porozumienia EOG poprzez podjęcie decyzji regulujących obowiązującą wielostronną opłatę interchange w zakresie transgranicznego świadczenia usługi acquiringu w sektorze płatności kartą w EOG.

⁽¹⁾ Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1.

- 11) Uwzględniając decyzję Komisji z 2014 r. w sprawie „Visa Europe”⁽²⁾, która uczyniła wiążącymi zobowiązania dla Visa Europe, Komisja stwierdza naruszenie w tej sprawie z dnia 27 lutego 2014 r. Komisja uważa, że ostatnim dniem naruszenia był 8 grudnia 2015 r., ponieważ przyjęta przez MasterCard zmiana zasad dotyczących transgranicznego świadczenia usługi acquiringu weszła w życie 9 grudnia 2015 r. Okres objęty decyzją to zatem 27 lutego 2014 r. do 8 grudnia 2015 r.

2.3. Krótki opis naruszenia

- 12) MasterCard stosowało szereg zasad dotyczących transgranicznego świadczenia usługi acquiringu, co stworzyło przeszkodę dla handlu transgranicznego w zakresie usług acquiringu w ramach EOG. Transgraniczne świadczenie usługi acquiringu ma miejsce, gdy bank świadczący usługę acquiringu („agent rozliczeniowy”) znajduje się w innym państwie niż akceptant. Zgodnie z zasadami MasterCard przy transakcji kartą płatniczą, która została rozliczona, powstaje opłata interchange, którą agent rozliczeniowy musi uiścić dla banku posiadacza karty („wydawca karty”). Zasady MasterCard określały, że transgraniczny agent rozliczeniowy miał obowiązek stosowania krajowej wielostronnej opłaty interchange obowiązującej w kraju akceptanta, chyba że agent rozliczeniowy uzgodnił dwustronnie z wydawcą karty wysokość opłaty interchange.
- 13) Zasady MasterCard dotyczące transgranicznego świadczenia usługi acquiringu oznaczały, że agenci rozliczeniowi oferujący usługi w państwach członkowskich, w których wielostronna opłata interchange była niższa, nie mieli możliwości oferowania tańszych usług opartych na wielostronnych opłatach interchange w swoich krajach „pochodzenia” dla akceptantów mających siedzibę w państwach członkowskich, w których krajowa wielostronna opłata interchange była wyższa. Akceptanci nie mogli również korzystać z rynku wewnętrznego ani z tańszych usług agentów rozliczeniowych w państwach członkowskich, w których wielostronna opłata interchange była niższa. W związku z tym transgraniczne zasady acquiringu MasterCard stworzyły przeszkodę dla handlu transgranicznego na rynku transakcji kartami płatniczymi w ramach acquiringu w EOG.
- 14) MasterCard i jego członkowie stanowili związek przedsiębiorstw i ich decyzje w odniesieniu do zasad transgranicznego świadczenia usługi acquiringu stanowią decyzje związku przedsiębiorstw w rozumieniu art. 101 ust. 1 Traktatu i art. 53 ust. 1 Porozumienia EOG.

2.4. Środki zaradcze

- 15) W przypadku decyzji zastosowanie mają wytyczne w sprawie grzywien z 2006 r.⁽³⁾.

2.4.1. Podstawowa kwota grzywny

- 16) Ustalając wysokość grzywien, Komisja wzięła pod uwagę wartość sprzedaży agentów rozliczeniowych MasterCard, ponieważ MasterCard pozostało stałym organem związku przedsiębiorstw i naruszenie dotyczy działalności agentów rozliczeniowych. W związku z tym, że naruszenie trwało od 27 lutego 2014 r. do 8 grudnia 2015 r., Komisja wzięła pod uwagę obrót generowany podczas trwania naruszenia („rzeczywista sprzedaż”) w celu stworzenia reprezentatywnego pełnego roku obrotowego.
- 17) Komisja wzięła pod uwagę fakt, że zasady transgranicznego świadczenia usługi acquiringu były rezultatem decyzji związku przedsiębiorstw, ograniczyły handel transgraniczny, utrudniły urzeczywistnienie rynku wewnętrznego, dotyczyły całego EOG oraz stanowiły poważne naruszenie art. 101 Traktatu. Uwzględniając te czynniki i pozycję rynkową MasterCard, stosunek wartości sprzedaży, którą wzięto pod uwagę, ustalono na poziomie 11 %.

- 18) Komisja wzięła pod uwagę czas trwania naruszenia, jak wspomniano powyżej (zob. pkt 11).

2.4.2. Dostosowania kwoty podstawowej

- 19) Komisja zastosowała okoliczność obciążającą i podwyższyła kwotę podstawową grzywny o 50 %, uwzględniając recydywę MasterCard. Wynika to z faktu, że w dniu 19 grudnia 2007 r. Komisja przyjęła decyzję o zakazie na mocy art. 7 rozporządzenia (UE) nr 1/2003 skierowaną do MasterCard stanowiącą, że wewnątrzregionalna wielostronna opłata interchange naruszyła art. 101 Traktatu. Decyzja została utrzymana przez sądy Unii.

⁽²⁾ Decyzja Komisji z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie COMP/39.398 – Visa MIF (Dz.U. C 79 z 12.3.2011, s. 8).

⁽³⁾ Dz.U. C 210 z 1.9.2006, s. 2.

2.4.3. *Zastosowanie limitu 10 % obrotów*

- 20) Grzywna nie przekracza 10 % sumy całkowitych obrotów agentów rozliczeniowych MasterCard prowadzących działalność w EOG.

2.4.4. *Obniżka za współpracę*

- 21) Komisja uznała, że w celu odzwierciedlenia faktu, że MasterCard skutecznie współpracowało z Komisją w zakresie wykraczającym ponad jej prawny obowiązek, grzywna, która w przeciwnym wypadku zostałaby nałożona zgodnie z pkt 37 wytycznych, powinna zostać obniżona o 10 %.

3. WNIOSEK

- 22) W związku z powyższym ostateczna kwota grzywny nałożona na MasterCard zgodnie z art. 23 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 wynosi 570 566 000 EUR.
-